

2020: התעוררותו של הקסם

התקבל בתקשור שנערך בתל אביב ב-26.12.19

אם כך, שלום.

אם כך, אנו מתחילים. מפגש נוסף, הזדמנות נוספת לעסוק במה שקורה.

אנו נפגשים לקראת סיומה של שנה. אמנם יהיה הזמן שבו אנו נדבר בהרחבה על אומרת השנה הזו אשר מתחילה, אבל אנו בכל זאת מבקשים לומר מספר מילים ביחס למה שהיה ולמה שקורה, וגם ביחס למה שעשוי לקרות בהמשך הדרך.

שנה של בחירה

אנו נתחיל ונאמר שהשנה הזו אשר מסתיימת, היא כזו אשר חייבה בני אדם לנוע בכיוון מסוים. אלו אשר נהנו מהאפשרות לא לבחור ולא לקחת אחריות ולנסות להנות מכל העולמות המנוגדים, נאלצו לבחור. האם ללכת ימינה או שמאלה? האם ללכת קדימה או אולי אחורה? פנימה או החוצה?

אי אפשר היה להמשיך יותר באופן שבו עוד התאפשר קודם לכן מהבחינה של לקחת אחריות ולא לקחת אחריות. אתם נדרשים, אפשר לומר זאת כך, על ידי העצמי הגבוה שלכם, לנוע קדימה. בכל נתיב שבו תבחרו, ואין זה משנה מהו הנתיב - הבחירה היא חשובה. אין אפשרות עוד להישאר בתודעה האומרת - אני לא לוקח או לא לוקחת אחריות, ואני אתן למה שיקרה או לא יקרה להכתיב לי את מי שאני. היה וישנו עדיין צורך לבחור.

התנועה הזו שהשנה הזו אפשרה ויצרה לא הייתה פשוטה. ככל שמדובר בדפוסים אשר מקבעים בני אדם למקומם, אשר מונעים אחריות ובעלות בית, הריפוי של אותם דפוסים עשוי להיות מורכב. לעיתים יש צורך בתנועה מאסיבית, מעין ניעור או טלטלה, כדי לאפשר שינוי.

רבים בזמן זה, בשנה זו, חוו בדיוק את החוויה הזו וחיו מציאות שכזו, שיש בה טלטלה. אי אפשר להישאר במה שהיה, ומה שהיה אינו ממשיך להיות כפי שהוא היה. כלומר לעיתים הטלטלה לא הייתה פנימית בלבד אלא גם חיצונית. המציאות כולה זזה באופן שלא אפשר עוד הכחשה והתעלמות באופן שבו היה אפשרי קודם לכן.

זו הייתה, מהבחינה הזו, שנה של היסטוריה חדשה. כלומר להכיר מחדש את ההיסטוריה, ולהיפרד ממה שניתן כדי לפנות מקום לתודעה חדשה. היא לא לגמרי חדשה עבור חלק מבני האדם, משום שיש מי שעושים תהליכים כאלו ואחרים שעיקרם הוא לקיחת אחריות ויצירה של בעלות בית. אבל יש בני אדם רבים בעולם הזה אשר חוו בשנה האחרונה הזו צורך מפתיע לקחת אחריות,

מעין התעוררות מסוימת, הבנה שאי אפשר עוד להישאר כפי שהיה, במה שהיה; שיש צורך לשאול שאלות, ולהביע רצונות, ולנוע בכיוון כזה או אחר.

יש שחוו כמו התעוררות פנימית, אחרים יאמרו שזו הייתה קריאה פנימית. יש שיגדירו את השנה הזו כשנה של סבל, משום שהדברים כמו נכפו עליהם והם לא חוו את הבחירה אשר כרוכה בכל זה. אבל בין אם החוויה של השינוי היא כזו של סבל או כזו של התרחבות וריפוי, הרי שהתנועה, המגמה, היא אותה תנועה, היא אותה מגמה. זו מגמה לנוע קדימה ופנימה, בכל כיוון שבו בני אדם יבחרו. כלומר, הקדימה יכול להיות אחורה, והפנימה יכול להיות החוצה.

יהיו בני אדם אשר עשויים דווקא יותר להתרחק מעצמם, אחרים דווקא להתקרב. יש שיעמיקו אחריות ויהיו כאלו אשר יעמיקו קורבנות. אבל בין אם הבחירה היא לכאן או לכאן, הבחירה הייתה צריכה להיעשות, וכל מה שקרה תמך בכל זה. עבור אלו אשר מבקשים ריפוי, מבקשים התפתחות אישית כזו או אחרת, כל מה שקרה תמך בזה.

כך שהיו כאלה אשר גם חוו בשנה זו שינוי של ממש, התרחבות של התודעה ושל המציאות, כמו עליית דרגה. מבלי שמדובר כאן בהיררכיה, אלא מימוש של רובד נוסף של הפוטנציאל שכל אחד מכם מביא איתו לעולם זה.

מעבר לתודעה חדשה

המגמה הזו נמשכת ומתרחשת גם בזמן זה בו אנו נפגשים ומוסרים את הדברים הללו. בזמן הזה ישנם רבים אשר חווים כמו ניעור פנימי. שדים, כפי שאמרנו בזמן האחרון, מתעוררים בתוך בני אדם. לא שדים במובן המיתולוגי של הביטוי, אלא כאלו של פחדים עתיקים, כמו מפלצות אשר רודפות בני אדם. יש אשר הצליחו להדוף את המפלצות שלהם עמוק אל תוך הארון, או מתחת למיטה. והן מתעוררות בזמן הזה ומבקשות תשומת לב.

זה אומר שבני אדם עשויים להיבהל מעצמם מאוד בזמן זה, ממה שקיים בתוכם - מרגשות, מדפוסי התנהגות, מרצונות. הם עשויים לחשוב שמהו מאוד לא בסדר קורה להם, ולתרגם שלב שכזה בתהליך ההתפתחות כסוג של הידרדרות.

אנו מבקשים להזכיר בהזדמנות זו כי מדובר בתהליך של התקדמות. תהליך של התקדמות מהסוג התודעתי מחייב לעיתים מבט עמוק פנימה אל תוך מקומות רגשיים, תודעתיים, שלא טופלו עד כה, שלא השתנו. אתם עשויים פתאום לחוות את עצמכם נטולי אור, נטולי תודעה מאוחדת. כמו חזרתם אל הפרדה, אל פירוד, אל פחד, מקום שאין בו תקווה. יש אשר עשויים לחוות זאת וזה קורה יותר ויותר. כל זה, כאמור, מעורר בהלה.

הבהלה מתרגמת למחשבות של שליטה. ניסיון להבין מה גורם לבעיה כדי לפתור אותה.

אבל מאחר ואין גורם שאפשר להפנות אליו אצבע מאשימה, בני אדם רבים מאשימים את עצמם במה שקורה להם, במי שהם. אנו איננו יכולים לומר לכם מה להרגיש ומה לחשוב, אבל אנו כן מבקשים להזכיר ביחס לכל זה, שמה שאתם מגלים בתוך עצמכם היה תמיד. זו הראייה שהפכה להיות צלולה יותר, והחוויה של הדברים הופכת להיות יותר עוצמתית, נטולת מסננים. כך שאין מדובר פה בהידרדרות אלא בהעמקה של תהליך. אם תאפשרו לעצמכם לנוע עם מה שאתם מגלים על עצמכם, ובתוך זה תרגישו את מה שקורה מבלי להאמין יתר על המידה לרעיון שאתם לא בסדר, כל זה יוכל לקחת אתכם לתוך תודעה חדשה.

זו המשמעות של שנה זו אשר מתחילה - תודעה חדשה. לא לגמרי חדשה עבור חלק מכם, חדשה עבור אחרים.

ההכחשה של הקסם

יש בשנה הזו של 2020 היבט מסוים שאנו עוד נדבר עליו בהמשך הזמן - אנו מבקשים באופן מכוון לדבר על קסם, וזאת בשביל להזכיר לבני אדם שהם יותר ממי שהם.

במובן הזה אפשר לומר כי שנה זו אשר מתחילה היא שנה שבה ישנה האפשרות וההזדמנות לבני אדם לקחת יותר בעלות על החלקים שהם הכחישו במכלול של מי שהם. ההכחשה יכולה לבוא לידי ביטוי בהקשרים שונים, ביחס להיבטים שונים, אבל הדגש שאנו מבקשים לתת בשנה זו הוא על ההכחשה של הקסם, של הפן שהוא מעבר לאישיות שלכם, מעבר להיגיון.

נאלצתם להכחיש את ההיבט הזה כדי להצליח לתפקד בעולם תלת ממדי המבוסס על מה שאתם קולטים דרך חמישה חושים. חושים נוספים אמנם הולכים ומתעוררים אצל חלק מכם, אבל עודנה ישנה הכחשה עמוקה אשר הגיעה זמנה להתגלות ולהתרפא.

הגילוי והריפוי של הכחשה זו יאפשרו הבנה יותר מעמיקה של הזהות האמיתית שלכם. זו אשר משלבת בתוכה אנושיות, עם יכולות שנתפשות עדיין כעל-אנושיות.

לתת יד לקסם

זה זמן לתת יד לקסם מהסיבה הפשוטה שזמן רב סגרתם את הקסם בתוך ארון, עמוק במגירה. הכחשתם והרחקתם, לעיתים יותר ולעיתים פחות.

הזמן הזה עומד בסימן של לתת יד לקסם. כדי לעורר אותו מחדש, כדי ליצור חיבור מחדש להיבט משמעותי במכלול של מי שאתם.

בעלות הבית של בני אדם אינה יכולה להיות חלקית. עליה לכלול בתוכה גם את החלקים המאתגרים ביותר, ואלו אשר קשורים בחושים הנוספים מעבר לאישיות הם החלקים המאתגרים ביותר. זאת מאחר והחלקים הללו הם אלו אשר מטילים ספק באפשרות שאתם רק בני אדם.

לתת יד לקסם זה כמו קריאת תיגר על מבנה האישיות שלכם, על השליטה שיש במבנה הזה. אם אתם יותר ממי שאתם, אם אתם יותר מחמשת החושים, אז השאלה 'מי אני?' הופכת להיות משמעותית מאי פעם.

אז זו תהיה השנה הזו ואנו עוד נדבר על כך בהמשך, אבל אנו מתחילים לעשות זאת כבר כעת. ישנה הכחשה עמוקה אשר יש להתייחס אליה כדי לתת יד מחדש לקסם השורה בכל.

אלו הם הדברים שלנו לפעם זו.

שמחנו, אם כך שלום.
טוהר.